

troer, at Dæmningerne ville kunne afgive nogen Indtægt til Dækning af disse Omkostninger. Under den Betænkelse, at den høitærede Minister kan forsikre mig om, at Loven ikke skal blive forsinket ved Vedtagelsen af hans Forslag, skal jeg altsaa med Fornøjelse stemme for det.

Judenrigsministeren: Jeg har ikke nogen Grund til at tro, at Vedtagelsen af det stillede Vædringsforslag skulde lægge nogensomhelst alvorlig Hindring i Veien for Lovforslagets Vedtagelse i det andet Thing.

Thygesen: Uagtet jeg ikke nærer Tvivl om, at det foreliggende Vædringsforslag jo nok vil gaa igjennem, skal jeg dog tillade mig at anbefale dets Vedtagelse, thi det forekommer mig, at det er praktisk og principmæssig rigtigt. Jeg forstaar, at man een Gang for alle giver et klæffeligt Bidrag til Oprensningen af saadanne Dæmninger, der skulle forbynde en saadan Ulykke som den, der har rammet disse Egne, men at Amtsrepartitionsfonden skulde vedblive bestandig, i det Uendelige, at give Bidrag dertil, formaar jeg slet ikke at indse. Jeg vil dog ved denne Leilighed med et Par Ord omtale et Punkt som er blevet fremdraget under Forhandlingerne i det andet Thing, idet det nemlig der er blevet gjort gjældende, at Amtsrepartitionsfondens Bidragsydelse til Digernes Vedligeholdelse i Grunden skulde være aldeles analog med, hvad der finder Sted i Sjælland i Henhold til Sandsflugtsloven, idet Amtsrepartitionsfondene give aarlige Bidrag til Sandsflugtens Dæmpning. Jeg tror imidlertid, at der er en meget stor Forskjel. For det Første høre jo disse Egne paa Lolland og Falster til de kraftigste og frugtbarste heri Riget, de ere tillige velbefolkede og have en velstaaende Befolkning, hvilket ganste er i Modstridning til Egnene paa Sjællands Vestkyst, af hvilke som bekendt de fleste ere yderst magre, ligesom Beboerne ingenlunde ere velstaaende; men dertil kommer endnu en væsentlig Omstændighed, og det er den, at paa Lolland og Falster har man dog det Naab, at en saadan Naturbegivenhed ikke skal indtræde igjen i vor Levetid eller maaske ikke i en meget længere Narrække, hvorimod Sandsflugtens Udelæggelser næsten daglig haves for Die helt ned ad Sjællands Vestkyst. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, da det forekommer mig, at Stemmningen er for at gaa ind paa dette Vædringsforslag; men da jeg har Ordet i denne Sag, er der dog en anden Ting, som jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa. Det er navnlig Forholdene ved Ribe. Disse bleve i forrige Møde omtalte af den høitærede Indenrigsminister, og det forekom mig, at han ved den Leilighed paa en Maade udtalte, at Beboerne syd og nord for Ribe saa ofte havde været underlavede Overtømmelser, at de i Grunden vare blevne

saa vante til en Saltvandsdouche, at det ikke gjorde noget videre, om det varede lidt ved endnu. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at i det Mindste nord for Ribe i Farup Sogn have Beboerne været nødt til at krybe op paa Tagene af Frygt for, at Stormfloden skulde trænge saa høit op. Jeg veed, at der for flere Aar siden har været nedsat en Kommission, som har afgivet en Betænkning om disse Forhold, og, naar man tager Hensyn til, at alle de Gienomme, som ligge syd og nord for Ribe, ere ligesaa værdifulde som den paa Lolland og Falster, og at de daglig ere udsatte for de omhandlede Ulemper og Fare, saa forekommer det mig, at der er al Anledning for Regjeringen til at tage denne Sag meget kraftig i sin Haand. Jeg skal derfor tillade mig specielt at anbefale denne Sag til den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed.

Jessen: Efter at selv en falsterf Repræsentant (Skytte) har talt for Vedtagelsen af det foreliggende Vædringsforslag, vil det vel sagtens ikke kunne nytte, at jeg taler derimod; men det har dog forundret mig, at dette Forslag er blevet stillet, og jeg kan for mit Vedkommende ikke stemme for det. Det har forundret mig, at, medens den høie Regjering ellers i denne Session har udmærket sig ved en høj Grad af Resignation, og ved meget vigtige Spørgsmaal, Spørgsmaal af største Betydning for hele Landet, har forsmaaet den Understøttelse, som Landstinget kunde yde den, man da skal opfordres til i det sidste Dieblif, imod hvad Folkethinget har ansat for rigtigt, paa et saa lille og efter min Mening meget uvesentligt Punkt at vedtage en Forandring i det af det andet Thing Vedtagne. Dette Spørgsmaal om, hvorvidt det vil være rigtigt, at Amtsrepartitionsfonden eller de vandlidte Beboere paa Falster udrede $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesudgifterne aarlig, og hvorvidt det sidste Alternativ vil medføre nogen Overbebyrdelse af de allerede store Byrder, der ville blive lagte paa de vandlidte Beboere, derom tør jeg slet ikke have nogen Mening. Jeg tror, at det i det Hele taget vil være vanskeligt for Nogen at have nogen Mening derom, eftersom det ikke paa nogen Maade er oplyst, hvor Meget disse Vedligeholdelsesudgifter ville udgjøre aarlig. Det er muligt, og det er udtalt af flere Talere i det andet Thing, at de rimeligvis slet ikke ville udgjøre Noget, men der er Andre, der mene, at de ville kunne udgjøre meget betydelige Belsøb. At nu Landstinget skulde hævde det Skjøn, som den høitærede Minister har fundet Anledning til at tage, om det var for meget for Amtsrepartitionsfonden at deltage i disse Vedligeholdelsesudgifter, forekommer det mig ikke, at der paa nogen Maade er Anledning til. Det forekommer mig desuden, at det mere er et indre Familieanliggende i det lille Maribo Amt, hvorvidt Amtsrepartitionsfonden skal udrede disse $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesudgif-